

[Birgith Mogensen]

som det almennyttige byggeri og andelsboligerne, nemlig familier med børn. Men det er klart, at der er mange, der ikke formår eller ønsker at flytte i ejerboliger eller andelsbolig. Derfor er det nødvendigt med et forholdsvist højt niveau af almennyttigt boligbyggeri.

Som sagt mener jeg, at det er et fornuftigt forslag, der tager hensyn til befolkningsudviklingen og de ændrede bomønstre, vi kender i dag.

Vedrørende andelsboligerne hilser jeg også med tilfredshed, at udbetalt støtte ikke blot går til at nedbringe ydelsen på en senere ejerbolig eller giver andelshaverne en utilsigtet kapitalgevinst. Prøveboligen er et af de mest forbrugervenlige forslag, jeg har set i flere år, for det sikrer, at køberen ved, hvad det er, han eller hun køber.

Den anden store ting i dette lovforslag er beboerdemokratiet og opstramningen af reglerne om almennyttig boligvirksomhed. Beboerdemokratiet får efter regeringens forslag stort set den udførelse, som Lejernes Landsorganisation og Boligselskabernes Landsforening er nået frem til efter en langvarig debat ude i afdelingerne. På denne baggrund må CD afvise VS' forslag.

Vedrørende opstramning af reglerne glædede direktør Verner Jørgensens artikel i sidste nummer af Boligen mig meget. Verner Jørgensen skrev, at boligselskaberne må have orden i eget hus, og det er jeg meget enig i. Når det offentlige går ind med midler, må vi sikre, at midlerne anvendes efter formålet, og specielt på dette område må vi sikre, at folk, som er svagt stillet, ikke kommer til at betale for forkerte eller fejlslagne dispositioner fra ledelsens side. Det er netop disse ting, lovforslaget skaber mulighed for at sikre.

Men skulle der ske fejl, er det vigtigt, at de bliver opdaget så hurtigt som muligt, så tab el.lign. bliver så små som muligt. Netop dette skulle konsulenttjenesten i landsbyggerifonden sikre. Selvfølgelig kan det ikke undgås, at der sker fejl, og netop de store tomme lejligheder og miljøproblemerne er et eksempel på en fejlslagen planlægning og udformning af byggerierne. O.k., vi vidste ikke bedre dengang, men så meget desto vigtigere er det at komme i gang med at løse problemerne. For ét er i hvert fald sikkert: vi kan og skal ikke leve med, at lejlighederne står tomme, samtidig med at der er mange ansøgere til de mindre lejligheder.

Alt i alt mener CD, at boligministerens forslag er et fornuftigt og afbalanceret forslag, der tager fat om de problemer, der har været. Det er et lovforslag, som efter min bedste overbevisning bør kunne samle et bredt flertal her i salen. Derimod kan CD som sagt ikke medvirke til VS' forslag.

Ove Jensen (FP):

Da mit partis ordfører i boligspørgsmål, fru Pia Kjærsgaard, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hendes vegne sige følgende om de to lovforslag:

Boligministerens forslag indeholder bl.a. en række mere eller mindre justerende ændringer, som vi vel ikke kan undgå i den lov-jungle, boliglovgivningen er. Blandt ændringerne er en ændring af kvotaforholdet for 1985, hvor boligministeren tager hensyn til befolkningens sammensætning. Det er jo en kendt sag, at befolkningstallet falder, og der vil blive flere ændringer i de kommende år.

Fremskridtspartiet har aldrig været tilhænger af nogen lovgivning, der fastsætter boligbyggeriets størrelse. Vi har dog stemt for kvoterne i 1984 og de følgende år, og de nævnte ændringer af kvoternes sammensætning finder vi ligeledes acceptable.

Ifølge forslaget skal der også ske ændringer af grundkapitalindskuddet for ungdomsboliger, der opvejes af ændret realkreditbelåning. Hvor ville det være rart, hvis staten slet ikke blandede sig i, hvilke lånegrænser realkreditinstitutterne har, og hvilke løbetider de ønsker for deres lån, men så langt er vi vel ikke nået endnu.

Så er der spørgsmålet om de store lejligheder, der ikke kan lejes ud, og som påtænkes opdelt i mindre enheder. Det koster penge foruden det driftsunderskud, der allerede findes i bebyggelsen. Her kunne jeg fristes til at spørge, om boligministeren aldrig har haft den tanke, at sådanne tomme lejligheder ville have gjort mere gavn som ejerlejligheder. En ændring af § 54 indgår naturligvis ikke i forslaget til ændring af boligbyggeriloven, men der er kommet lidt ekstra paragraffer på, kan jeg se. Der er nu også § 54 a og § 54 b, hvor der er ting, jeg umiddelbart mener må tages op i udvalget.

Fremskridtspartiet skal i alle tilfælde love at se på forslaget med positive øjne.